

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **V. H. D.**, zastoupen Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 4. 2009, č. j. CPR-4273-1/ČJ-2009-9CPR-C249,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 14. 4. 2009, č. j. CPR-4273-1/ČJ-2009-9CPR-C249, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 10 640 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorát cizinecké policie Přerov, detašované pracoviště Olomouc, ze dne 29. 1. 2009, č. j. CPOV-00115-6/ČJ-2008-66PO-CI, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 10. 2. 2009, č. j. CPOV-00115-9/ČJ-

2009-4066-CI. Rozhodnutím prvního stupně byla zamítnuta žádost žalobce o povolení dlouhodobého pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

V žalobě žalobce poukazuje na nicotnost napadeného rozhodnutí.

Dále namítá, že v řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu dostatečně doložil, že má zajištěno ubytování, a to na adrese XXX, Olomouc. Za této situace, kdy bylo zajištění ubytování jednoznačně doloženo, neměl správní orgán prostor pro úvahu o tom, že žalobce uvádí nepravdivé údaje, a nebylo odůvodněno vedení dalšího zkoumání otázky zajištění ubytování žalobce na území České republiky. K tomu žalobce navíc namítá, že důkaz, z něž správní orgán vycházel, tj. úřední záznam o pobytové kontrole, je zcela nepoužitelný, neboť není upraven ve správním řádu a neposkytuje oporu pro učiněný závěr správního orgánu a je v něm uvedeno nesprávné datum pobytové kontroly.

Žalobce dále konstatuje, že správní orgán dospěl k závěru, že žalobce neplní předchozí účel pobytu, tj. zaměstnání. Za této situace však správní orgán opomenul zkoumat, zda došlo k ukončení pracovního poměru žalobce, nebo jen k překážkám v práci na straně zaměstnavatele.

V dalším žalobním bodu žalobce vytýká správnímu orgánu, že v řízení, v němž dospěl k tomu, že žalobce v žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu uvedl nepravdivé údaje, rozhodoval i na základě toho, že žalobce neplnil předchozí účel pobytu, tj. zaměstnání. Přihlížel tedy k důvodu, který nebyl oprávněn v tomto řízení zohledňovat.

Závěrem žalobce poukazuje na dílčí chyby ve vedení řízení, a to na označení věci u správního orgánu prvního stupně chybnou spisovou značkou, kterou už byl označen spis vedený o jiném podání žalobce.

Žalobce proto navrhuje zrušení rozhodnutí obou stupňů a uložení povinnosti žalované zaplatit náhradu nákladů řízení.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaná odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby.

Při jednání konaném u zdejšího soudu dne 4. 6. 2010 žalobce setrval na svém stanovisku. Žalovaná se jednání nezúčastnila.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

- Žádostí podanou dne 14. 1. 2009 žalobce požádal o povolení dlouhodobého pobytu. V rubrice účel pobytu vyplnil „podnikatel“. K žádosti přiložil doklad o zajištění ubytování, podle něhož má žalobce v období od 10. 11. 2008 do 31. 12. 2010 zajištěno ubytování na adrese XXX, Olomouc, Hodolany.

- Podle sdělení Úřadu práce v Mladé Boleslavi ze dne 14. 1. 2009 bylo od 1. 12. 2008 předčasně ukončeno zaměstnání žalobce.
- Podle protokolu o vyjádření účastníka řízení ze dne 19. 1. 2009 žalobce před správním orgánem prvního stupně uvedl, že do 30. 10. 2008 pracoval jako svářeč v Mladé Boleslavi, ale pak mu bylo řečeno, že není práce a že má počkat. Poté hledal práci, ale žádnou nesehnal. Nyní bydlí v Olomouci na adrese XXX, a to spolu s dalšími dvěma krajany. Jedná se o byt o dispozici 2+1. Klíče od bytu nyní vrátil majiteli, neboť hodlá cestovat za strýcem do Prahy. Dále žalobce uvedl, že chce podnikat v oblasti prodeje potravin.
- Podle úředního záznamu ze dne 19. 1. 2009 byla dne „19. 1. 2008“ v návaznosti na protokol o vyjádření účastníka správního řízení provedena u žalobce pobytová kontrola. Žalobce nebyl schopen nalézt místo XXX, Olomouc. Po přivezení k domovním dveřím nebyl schopen odemknout vchodové dveře a neměl klíče od bytu. Údajně je vrátil majiteli, neboť se chystá odcestovat do Prahy. Majitel byl telefonicky kontaktován, ale oznámil, že klíče nepřiveze, protože je mimo Olomouc, i když žalobce dopravil na pracoviště cizinecké policie v Olomouci a za budovou na něj čekal.
- Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ostrava, Inspektorát cizinecké policie Přerov, detašované pracoviště Olomouc, rozhodnutím ze dne 29. 1. 2009, č. j. CPOV-00115-6/ČJ-2008-66PO-CI (opravným rozhodnutím ze dne 10. 2. 2009, č. j. CPOV-00115-9/ČJ-2009-4066-CI, bylo číslo jednací původního rozhodnutí opraveno na CPOV-00115-6/ČJ-2009-4066-CI), žádost o povolení k dlouhodobému pobytu zamítla s odkazem na § 56 odst. 1 písm. b) a § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán vyšel z úředního záznamu o pobytové kontrole a konstatoval, že měl-li se žalobce na adrese XXX, Olomouc zdržovat od 10. 11. 2008, měl by být schopen najít místo svého bydliště. Toho však schopen nebyl, a proto správní orgán usoudil, že žalobce neuvedl v žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu pravdivé údaje, čímž porušil § 103 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Při svém rozhodování přihlédl správní orgán též k tomu, že žalobce neplní účel předchozího povoleného pobytu – zaměstnání a že je zde dán důvod pro zrušení platnosti tohoto pobytu.
- Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž vznášel tytéž námitky jako později v žalobě.
- Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, rozhodnutím ze dne 14. 4. 2009, č. j. CPR-4273-1/ČJ-2009-9CPR-C249, odvolání zamítla a rozhodnutí prvního stupně potvrdila. V odůvodnění uvedla, že k dokazování lze užít všech prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou v rozporu se zákonem. Takto postupoval i správní orgán prvního stupně a z úředního záznamu o pobytové kontrole pak logicky dovodil, že žalobce na adrese, kterou uvedl, nebydlí. Pokud jde o chybu v datu, kdy měla pobytová kontrola proběhnout, nejedná se o pochybení, které by mělo právní význam. K otázce ukončení pracovního poměru žalobce žalovaná uvedla, že ze sdělení Úřadu práce v Mladé Boleslavi je zjevné, že došlo k ukončení zaměstnání

žalobce a nebylo třeba k tomu vést další dokazování. Žalované pak nepřísluší zkoumat, z jakých důvodů byl pracovní poměr ukončen. Správní orgán prvního stupně k této skutečnosti navíc jen přihlédl a nepokládal ji za důvod nepovolení dlouhodobého pobytu. Pokud jde o dílčí nedostatky v řízení (chybné číslo jednací), žalovaná s žalobcem souhlasila, ale dospěla k tomu, že tato pochybení nemají právní význam.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

K obecně vznesené a nijak blíže neodůvodněné námitce nicotnosti soud konstatuje, že neshledal žádnou natolik vážnou vadu napadeného rozhodnutí, která by vyvolávala jeho nicotnost.

K námitce nepoužitelnosti úředního záznamu o pobytové kontrole soud uvádí, že obecně není vyloučeno, aby úřední záznam sloužil jako podklad pro rozhodnutí, byť takový podklad pro rozhodnutí není výslovně upraven ve správním řádu. Podle § 51 odst. 1 správního řádu však lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Obecně tedy úřední záznam o pobytové kontrole může jako podklad pro rozhodnutí sloužit. Nicméně v posuzované věci neposkytuje předmětný úřední záznam oporu pro skutkové zjištění správních orgánů o tom, že žalobce uváděl nepravdivé údaje. V úředním záznamu se jen konstatuje, že žalobce nebyl schopen najít adresu XXX, Olomouc. Z úředního záznamu však nejsou vůbec patrné žádné bližší a z hlediska posouzení důvěryhodnosti žalobce zásadní okolnosti prováděné pobytové kontroly. Z obsahu úředního záznamu tak vůbec nelze usuzovat na to, zda okolnosti pobytové kontroly byly takové, že bylo po žalobci objektivně možné požadovat, aby uvedenou adresu našel. Úřední záznam totiž nevypovídá nic např. o tom, odkud měl žalobce cestu nalézt, tj. zda výchozím bodem bylo místo na druhém konci města nebo místo v bezprostřední blízkosti uvedené adresy nacházející se na zcela obvyklé a typické přístupové trase apod. V tomto bodu tedy předmětný úřední záznam nepostačuje k spolehlivému závěru, že žalobce uvádí nepravdivé údaje. Z úředního záznamu vyplývá jen jediná skutečnost, a to že žalobce u sebe nemá klíče a není schopen otevřít vchodové dveře. Z toho už vůbec nelze dovozovat nepravdivost žalobcem uváděných údajů, ale přímo naopak pravdivost údaje, že klíče nemá, neboť ještě před provedením tzv. pobytové kontroly uvedl do protokolu u správního orgánu, že se chystá odcestovat do Prahy za strýcem, a proto klíče odevzdal majiteli bytu. Námitka žalobce mířící na nedostatečnost podkladů pro závěr, o němž správní orgány opřely své rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, tj. pro závěr, že žalobce uváděl nepravdivé údaje, je tedy důvodná.

Co se týče poukazu žalobce na to, že předmětný úřední záznam obsahoval chybné datum uskutečnění pobytové kontroly (19. 1. 2008 místo správného 19. 1. 2009), pouhá tato skutečnost by nemohla mít žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť z obsahu tohoto úředního záznamu je zjevné, že se jedná o jen o chybu v psaní. Samotný úřední záznam byl sepsán 19. 1. 2009 a ve svém textu odkazuje na protokol o vyjádření účastníka správního řízení, přičemž tento protokol byl sepsán rovněž 19. 1. 2009.

K tomu, zda měl správní orgán zkoumat, zda u žalobce došlo ke skončení pracovního poměru nebo jen k překážkám v práci na straně zaměstnavatele, soud uvádí, že sdělení Úřadu práce v Mladé Boleslavi o předčasném ukončení zaměstnání by bylo zcela dostačujícím podkladem, pokud by posuzování této otázky bylo předmětem řízení. Ostatně žalobce ani žádné důkazy, které podporovaly to, že ke skončení pracovního poměru nedošlo, nenabídl a navíc v žalobě hovoří jen o tom, že „s nejvyšší pravděpodobností došlo k překážkám na straně zaměstnavatele“, tedy sám své tvrzení relativizuje. Nicméně tato otázka předmětem řízení být nemůže, neboť další námitku, že správní orgán vycházel také z toho, že žalobce neplní předchozí účel pobytu, tj. zaměstnání, soud považuje za důvodnou. V posuzované věci se rozhodovalo o povolení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání. Jako důvod zamítnutí žádosti správní orgán uvedl uvádění nepravdivých údajů žalobcem, což také podpořil odkazy na příslušná ustanovení zákona o pobytu cizinců citovaná ve výroku rozhodnutí prvního stupně. Za těchto okolností nebylo předmětem posuzování, zda cizinec naplňuje účel předchozího povolení k pobytu. Případné nenaplnění takového účelu je třeba hodnotit v jiném řízení, a to v řízení o zrušení povolení k pobytu. Žalovaná sice v odůvodnění svého rozhodnutí k odvolací námitce uvedla, že neplnění účelu pobytu správní orgán prvního stupně nevyhodnotil jako důvod pro zamítnutí nové žádosti o povolení dlouhodobého pobytu, nicméně konstatovala, že k této skutečnosti bylo při rozhodování přihlédnuto. Nijak blíže však nevysvětlila, jak bylo k této skutečnosti přihlédnuto, tedy jakou hrála roli při posuzování podané žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu. Soudu nezbyvá než zopakovat, že předmětem řízení, z něhož vzešlo rozhodnutí je nyní soudem přezkoumáváno, nemohla za situace, kdy správní orgán prvního stupně opřel výrok svého rozhodnutí o nepravdivost cizincem uváděných údajů, vůbec být otázka, zda cizinec naplňuje účel předchozího povolení k pobytu.

K námitce dílčích chyb (označení věci nesprávnou spisovou značkou) ve vedení řízení soud konstatuje že tyto chyby by v situaci, kdyby napadené rozhodnutí jinak obstálo, nebyly důvodem vedoucím k nezákonnosti rozhodnutí, neboť nebyly svým charakterem způsobilé zasáhnout práva účastníka řízení.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost i pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná je na základě § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. To znamená, že v dalším řízení bude vycházet z toho, že pro skutkové zjištění o uvádění nepravdivých údajů cizincem neposkytuje předmětný záznam o pobytové kontrole oporu a že za situace, kdy se zamítá žádost o povolení

k dlouhodobému pobytu z důvodu uvádění nepravdivých údajů, není na místě hodnotit plnění účelu předchozího povolení k pobytu (tedy ani k této okolnosti přihlížet).

Žalobce se rovněž domáhal zrušení rozhodnutí prvního stupně. K tomu však soud nepřikročil, neboť se nejedná o tak závažnou situaci, kdy rozhodnutí např. nemělo být vůbec vydáno. Je proto vhodné, aby žalovaná zvažila, kterou s nabízených variant rozhodnutí o odvolání (§ 90 správního řádu) je z hlediska její ustálené praxe i z hlediska hospodárnosti řízení nejpřípadnější zvolit.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč náklady na zastoupení advokátem za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a účast na jednání před soudem – § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)] po 2 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce žalobce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto s ohledem na § 57 odst. 2 s. ř. s. se náhrada zvyšuje o částku odpovídající této dani, a to 20 % z částky 7 200 Kč, tj. 1 440 Kč. Žalobci tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovanou částka 10 640 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (§ 102 a násl. s. ř. s.), a to ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

V Praze dne 4. června 2010

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Holečková